

Bújócska

Zátonyra futott
összehányt, szétzilált, örülten
ordító emberi érzések halmaza
Vagy
Ok?
az éjszaka csendjéből fontál
csillagköpenyt.
vállamra terítve
kértél arra, hogy sose hagyjalak el,
csak békén.
aztán mindig meggondoltad
magad alatt voltál
és én sokszor nem láttam a szemed
mert vakítóbb volt a napnál
pozitív hogy nem bocsátott ultraviolát
csak szerelmet.
annyi minden érzés kapcsol
hozzád
akár egy lánc, hogy
a szíved fogsága lett egyetlen
szabadságom.
mindennap
amikor a nap körbeér
hálát adok, hogy vagy
bújócskát játszottál a szívemmel
és véglegesen győztél
örökre itt ragadtál az

ölem ringatásában
az örök hallgatásban, falra kent
kimondhatatlanul
kimondott érzésekben ami csak
a miénk

Senki másé.

Egyszer megkérdezték, miért nem
írok, én azt mondtam,
nem tudok, mert a szívem
helyén egy üreg van
a Kis Herceg bolygóján dobog
valahol.

Aztán az éjszaka feketéjébe
öltözve rájöttem, hogy
én is a Kis Herceg bolygóján vagyok.
Veled. a Herceggel.